

bis in anno celebrare volumus: vt etſi quis inter eos à ſui forma propoſiti, actionis atque morum qualitate diſcordat, ſociali poſſit fratrum increpatione redargui: & pro ſecuritate commiſſi gregis animorumque ſtatu, paterna valeat circumspectiōe tractari.]*Sed & Calaritanum Episcopum etiam Balearium Inſularum Metropolitam fuiſſe, patet ex Notitia Sardinienſium Episcoporum, qui iuſſu Hunnerici regis Carthaginem pro reddenda ratione fidei venerunt, quam ad calcem Africanæ dedit doctiſſimus Sirmundus. Ibi enim inter eos leguntur Helias de Maiorica, & Macarius de Minorica. Nec mirum, cum etiam Syracuſano Metropolitæ ſubeſſent Episcopi Melitæ & Liparæ, ſicut Rhodiensibus Præſules Cycladum Inſularum. Scio quidem Baleares in Notitia ciuili Romani Imperij Hispaniarum prouincijs annumerari, ſed harum Episcopos Hispaniarum Metropolitæ nunquam ſubditos fuiſſe ex hoc cenſeo, quod nuſquam Hispanis Concilijs ſubſcripti reperiuntur. Adde quod non diu, Romanis imperantibus, inter Hispaniæ prouincias Baleares recensitæ ſunt, cum eius Vicario, Arcadio imperante, ademptæ ſint, poſtquam à Wandaliſ ex Hispania in Africam tranſeuntibus occupatæ fuerunt. #

Haecenus de prouincijs & Metropolibus Eccleſiaſticis Italiae: iam quæ ſub ſingulis ſedes eſſent Episcopales, diſces ex Notitia ſequenti. Vnum aut alterum antea monebo, nimirum eas omnes à primo Eccleſiæ ſæculo haud inſtitutas fuiſſe, ſimulque ſemper extitiſſe: etenim plures ſucceſſu temporis poſt alias inſtitutæ, plures tranſlatæ, plures extinctæ, plures etiam vnitæ leguntur, tam apud authores hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, quam in monumentis antiquis Eccleſiarum. Harum non paucas vniſt ſanctus Gregorius magnus; ac inter eas Lyſitanam & Squillatiensibus, Tres Tabernas^b Velitræ, Anthimienſem Sabinorum^c Nomentanæ, Carinenſem^d Rhegienſi, & Fundanam^e Terracinenſi. Sed cum mei ſit inſtituti eas omnes enumerare, quas ſex primis ſæculis reperi, aut fuiſſe probabili ratione cenſui, de his ſigillatim aliquid dicendum. Porro ſingulis ciuitatibus ſingulos Episcopos appoſui, vt has Episcopales certius probarem. Quod ſi in his quosdam, qui Concilijs poſt Gregorium magnum celebratis ſeptimo ſæculo ſubſcripſerint, aduerteris: ratio eſt, quod alij prioribus in Concilijs non reperiuntur, licet ciuitates, quibus tribuuntur, prius Episcopales fuiſſe conijcere ſit.

Tempore S. Greg. M. ſardinia adhuc ſub Præſecto Africae per Africano & iudices adminiſtrabatur: ut oſtendit epiſtola i. lib. 9. et epiſt. 38. lib. 8. ideoque de oppreſſionibus Eccleſiæ Tuſcanæ ſcribit ad Patritium et Exarchum Africæ.

⊕ Lyſitana uel potius Liſſitana Eccleſia non fuit Italiae ſed oppoſita oræ Præualitanæ in Illyrico, olim Liſſus, nunc Alſano, de quo notauimus infra pag. 210. neque uerum eſt quod ait S. Gregorium Liſſitanam Eccleſiam uniſſe Scyllaceni; Quomodo enim uniri poterant Eccleſiæ interſuſo Adriatico Mari ſeparatæ? Sed Iohannem Liſitanæ Eccleſiæ deſolatæ Episcopum ad Scyllatinam tranſtulit. Episcopos autem tranſferre ab unâ Eccleſiâ ad aliam, non eſt unire Eccleſias.

* Calaritano autem Metropolitæ Sardiniae ſex Episcopos ſubditos fuiſſe apparet ex S. Gregorio M. lib. 8. Indict. 2. epiſt. 8. puto in illâ ipſâ Inſulâ. Nam Baleares ad Hispaniæ, uel potius Africae regimen Eccleſiaſticum tempore Gregorii pertinuiſſe apparet ex epiſt. 54. lib. 11. ubi de Capricanæ Inſulae Monachis non ad Vitalem Deſenſorem Calaritanum, ſed ad Iohannem Deſenſorem in Hispaniam miſſum ſcribit. Confer Epiſt. 52. 53. 54. et 55. caeterum iura metropolitana Calaritani Primatis egregie deſcribit et confirmat S. Greg. ſupradicta epiſt. 8. lib. 7. Indict. 2. ut Suffraganei diem Paſchæ ab Eo requirant, et ne ſine eius ſententiâ et ſormata trans mare proſiſcantur, eamque iſtam antiquam iſtarum Eccleſiarum conſuetudinem uocat et indiſtam Suffraganeis Episcopis Regulam.

a Greg. epiſt. 15. l. 2. Indict. 10.
b Idem epiſt. 35. eiuſdem lib. & ind.
c Idem lib. eod. ep. 10. Indict. 11.
d Idem l. 5. epiſt. 9. Indict. 14.
e Idem l. 2. epiſt. 13. Indict. 19.